

«Η ακατανόητη απόφαση της Πρωτοδίκη Φλώρινας για το Σωματείο "Κέντρο Μακεδονικής Γλώσσας στην Ελλάδα" ...»

23 Μαρτίου 2023.

Άρθρο της Βασιλικής Θάνου, Προέδρου Αρείου Πάγου επίτ., πρώην Πρωθυπουργού.

Οι δικαστικές αποφάσεις είναι σεβαστές. Επιτρέπεται, όμως ή μάλλον **επιβάλλεται η κριτική τους, όταν η κρίση του Δικαστή είναι καταφανώς εσφαλμένη**. Η Πρωτοδίκης Φλώρινας, με την υπ' αρ. 41/2023 απόφασή της, επικύρωσε την αναγνώριση του Σωματείου «Κέντρο Μακεδονικής Γλώσσας στην Ελλάδα». Η απόφαση αυτή δικαιολογημένα προκαλεί, πλείστα ερωτηματικά, διότι:

I) Πολλές Ενώσεις και Σύλλογοι, πολιτιστικοί και πατριωτικοί, από τους πλέον ιστορικούς στη Μακεδονία και στην Ελλάδα γενικότερα, σκοπός των οποίων είναι η προστασία της εθνικής κληρονομιάς και η προάσπιση των εθνικών συμφερόντων είχαν ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της ανακοπής της Εισαγγελέως Φλώρινας, ζητώντας την ακύρωση της απόφασης αναγνώρισης του επίμαχου Σωματείου. Μεταξύ αυτών η «Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών», ο «Σύνδεσμος Προάσπισης Μακεδονίας-Θράκης», ο «Φιλεκπαιδευτικός Σύλλογος Φλώρινας ο Αριστοτέλης», η «Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού».

Η πρωτοδίκης απέρριψε όλες αυτές τις πρόσθετες παρεμβάσεις, ως απαράδεκτες, με τη λακωνικότερη φράση ότι «δεν στοιχειοθετείται άμεσο έννομο συμφέρον» χωρίς οποιαδήποτε άλλη αιτιολογία. Έτσι, έθεσε, εξ αρχής, εκτός δίκης, όλους τους ως άνω παρεμβαίνοντες, με την αυθαίρετη κρίση ότι οι ως άνω Σύλλογοι και τα εκατοντάδες μέλη αυτών, όλοι Έλληνες στην ιθαγένεια και Μακεδόνες στην καταγωγή, δεν έχουν το, κατ' αντικειμενική νομική λογική, αυτονόητο και αυταπόδεικτο έννομο συμφέρον, να παρέμβουν στην δίκη, αν και επικαλούνται ότι πλήττονται τα εθνικά συμφέροντα και η εθνική τους συνείδηση από τους αντεθνικούς σκοπούς του επίμαχου Σωματείου.

II) Στην συνέχεια, ερευνώντας την ουσία της υπόθεσης, η Δικαστής υιοθετεί πλήρως όλους τους ισχυρισμούς του εν λόγω Σωματείου και αντίθετα απορρίπτει στο σύνολό τους όλους τους ισχυρισμούς της ανακόπτουσας Εισαγγελέως Πρωτοδικών Φλώρινας και του τριτανακόπτου Σωματείου «Παμμακεδονική Ένωση Μακεδονικού Αγώνα Ελλάδος – Αυστραλίας». Ειδικότερα, δέχεται μιν, ότι το επίμαχο Σωματείο, αμέσως μετά την αναγνώρισή του, τον Ιούλιο του 2022, ανάρτησε στην επίσημη ιστοσελίδα του και σε άλλες ιστοσελίδες κείμενο, στο οποίο αναγράφεται ρητώς ότι οι σκοποί του είναι : «η υποστήριξη της αναγνώρισης της Μακεδονικής γλώσσας ως μειονοτικής γλώσσας από την Ελληνική Κυβέρνηση, συμπεριλαμβανομένης της επικύρωσης από την Ελλάδα της Σύμβασης πλαισίου για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων και του Ευρωπαϊκού χάρτη για τις μειονοτικές γλώσσες, η διεξαγωγή δημόσιας εκστρατείας για την προώθηση της δημόσιας χρήσης της Μακεδονικής γλώσσας στην Ελλάδα και της χρήσης των παραδοσιακών τοπωνυμίων στη Βόρεια Ελλάδα και η τεκμηρίωση παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ρητορικής μίσους από τις (ελληνικές) αρχές εναντίον εθνοτικών Μακεδόνων στην Ελλάδα».

Από το κείμενο αυτό, κατά την λογική κρίση κάθε μέσου συνετού ανθρώπου, αποδεικνύεται αδιαμφισβήτητα ότι οι σκοποί των μελών του Σωματείου είναι εξ' αρχής να παρουσιάσουν ψευδώς στο εσωτερικό και στη διεθνή κοινότητα ότι εντός της ελληνικής επικράτειας υπάρχει

γλωσσική μειονότητα και εθνική μειονότητα Μακεδονική. Παραδόξως όμως κατά την κρίση της Πρωτόδικη, το κείμενο αυτό, στο οποίο κατά τρόπο ρητό και σαφή διατυπώνονται οι προθέσεις των μελών του επίμαχου σωματείου, δεν αρκούν για να αποδειχθούν οι ως άνω προπαγανδιστικοί στόχοι τους.

Ομοίως, κατά την κρίση της πρωτοδίκη, δεν αρκούν για την απόδειξη του σκοπού του Σωματείου, ούτε οι επίμονες ενέργειες των μελών του, με διαδοχικές και συνεχείς, από το έτος 2017, αιτήσεις των ιδίων προσώπων ενώπιον του Πρωτοδικείου Φλώρινας για την αναγνώριση Σωματείου «Μακεδονικής γλώσσας», οι οποίες όλες απορρίφθηκαν και τις οποίες αποσιωπά πλήρως, ενώ όφειλε να τις γνωρίζει και να τις συνεκτιμήσει. Όλες οι αυτές οι αδιαμφισβήτητες αποδείξεις συνιστούν κατά την κρίση της «απλές υπόνοιες και εντυπώσεις», σχετικά με τους σκοπούς του επίμαχου Σωματείου. Ούτε τέλος, κατά την κρίση της πρωτοδίκη, αποτελεί απόδειξη των επιδιώξεων των μελών του ο, κατ' αντικειμενική κρίση, άκρως υπερβολικός στόχος τους, να διδάσκεται στα ελληνικά δημόσια σχολεία και Πανεπιστήμια, η γλώσσα ενός μικρού γειτονικού κράτους. Ευλόγως διερωτάται κάποιος πόσο πιο απροκάλυπτα έπρεπε να ενεργούν και να εκφράζονται τα μέλη του επίμαχου Σωματείου, για να κρίνει ένας αντικειμενικός δικαστής ότι αποδεικνύονται οι προφανείς σκοποί τους για προσπάθεια παρουσίασης δήθεν ύπαρξης στην Ελλάδα, γλωσσικής – μακεδονικής μειονότητας.

III) Περαιτέρω, απομονώνει, κατά τρόπο αποσπασματικό και επιλεκτικό, ορισμένα τμήματα από κάποιες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και συγχρόνως παραβλέπει και παρακάμπτει τόσο την πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου, όσο και αποφάσεις του ως άνω Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, καθώς και τις διατάξεις του Συντάγματος και της ΕΣΔΑ, που προβλέπουν ότι η σωματειακή ελευθερία υπόκειται σε περιορισμούς, όταν οι δραστηριότητες ή προθέσεις του Σωματείου που εκδηλώνονται ρητώς ή σιωπηρώς, θέτουν σε κίνδυνο τους θεσμούς του Κράτους ή τα δικαιώματα και τις ελευθερίες τρίτων.

Επισημαίνεται ότι με την απόφαση ανεπιτρέπτως σχολιάζονται, κατά τρόπο αρνητικό και μειωτικό και καθόλου απαραίτητο, οι προς τον μάρτυρα ερωτήσεις και οι ισχυρισμοί της ανακόπτουσας Εισαγγελίας Πρωτοδικών, με τις λέξεις «ανεδαφικοί και τουλάχιστον μη πειστικοί».

Τέλος απορίας άξιον είναι ότι η Πρωτοδίκη αναγράφει στην απόφασή της κάτι ιδιαίτερα ασύνηθες και καθόλου αναγκαίο. Δηλαδή, ότι η κρίση της είναι, όπως αρμόζει για τον εκάστοτε δικάζοντα Δικαστή, ανεξάρτητη, αμερόληπτη, χωρίς να υποκύπτει σε τυχόν αθέμιτες πιέσεις, ή πολιτικοποιήσεις και χωρίς σκοπιμότητες. Δικαιολογημένα θα διερωτηθεί κάποιος για ποιο λόγο προσπαθεί να πείσει για την ορθότητα της κρίσης της και για την ανεξαρτησία της.. Και επίσης δικαιολογημένα, θα υποθέσει κάποιος ότι υπονοεί σαφώς (και όλως αντιδεοντολογικά) ότι τόσο η ανακόπτουσα Προϊσταμένη Εισαγγελέας Φλώρινας, όσο και η παρεμβαίνουσα Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας, καθώς και τα δεκάδες ελληνικά σωματεία, που άσκησαν τριτανακοπές ή παρεμβάσεις κινούνται με σκοπιμότητες και με πολιτικά κίνητρα.

Από το έτος 1990, οπότε κατατέθηκε η πρώτη αίτηση, για την αναγνώριση ομοειδούς Σωματείου, με σκοπό «τη διατήρηση και καλλιέργεια της μακεδονικής γλώσσας» και μετά τις επακολουθήσασες πλείστες άλλες όμοιες αιτήσεις, απορρίφθηκαν όλες, σε όλα τα Δικαστήρια μέχρι και τον Άρειο Πάγο. Η σχολιαζόμενη απόφαση του Πρωτοδικείου Φλώρινας, είναι η μόνη απόφαση, η οποία για πρώτη φορά και καταφανώς εσφαλμένα, δέχθηκε ότι οι εν λόγω σκοποί του Σωματείου είναι νόμιμοι.

Το παρόν (εκτυπώσιμο): <https://www.imdleio.gr/diaf/2023/pseudo-mac-lang.pdf>